

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego

wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.Za odnośnienie do domu dopła-
ca się miesięcznie kop. 5.Na prowincji i w Cesar-
stwie: rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 3.Dziś: Makarego Opata.
Czwartek: Daniela Męczennika.
Piątek: Tytusa i Grzegorza B.
Sobota: Telesfora Papieża.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZĆDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.Dziś: Makarego Opata.
Czwartek: Daniela Męczennika.
Piątek: Tytusa i Grzegorza B.
Sobota: Telesfora Papieża.Wschód słońca o godzinie 8 minut 12.
Zachód 3 " 56.
Długość dnia godzin 7 " 44.
Przybyło " 0 " 6.Wschód księżyca o godzinie 7 minut 44 r.
Zachód 4 " 43 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 6.
Dziś o godzinie 2-jej po poł. zimna 10° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz
garmontowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz 20 kop.Nekrologia: za jeden wiersz
15 kop.Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petytowy albo jego
miejsce, pierwszy raz 10 kop
każdy następny raz 8 kop.Małe ogłoszenia: za jeden wy-
raz po 2 kop. każdy raz.Nadesłane: za jeden wiersz
garmontowy rs. 1.Ogłoszenia do Kurjera przy-
jmuje także Biuro Rajchmana
i Frendlera ulica Senatorska.Niedziela: Trzech Króli.
Poniedziałek: Lucjana Męczennika.
Wtorek: Seweryna Opata.
Sroda: Marcjanna Panny M.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Strzeżysława, jutro Włostimily.

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-
Przedm. № 15—od 10-jej rano do 6-jej po południu.) — Wystawa
obrazów Krywuita. (Hotel Europejski—od 10-jej rano do 7-jej
wieczorem.) — Wystawa szkiców. (Lokal stałej wystawy staro-
żytności, Królewska № 1 — od 10-jej rano do 4-jej po połud-
niu.) — Wystawa przemysłowa. (Muzeum przemysłu i rol-
nictwa na Krak.-Przedm. № 66 — od 10-jej rano do 9-jej wie-
czorem.) — Wystawa konkursowa sztuki ornamentacyjnej
i dekoracyjnej. (Krak.-Przedm., róg Królewskiej—od 10-jej ra-
no do 4-jej po południu.) — Salon artystyczny spółki malarzy
i rzeźbiarzy warszawskich. (Nowy-Swiat № 56—od 10-jej rano
do 6-jej po południu.)Koncert: Wieczór zwyczajny Towarzystwa muzycznego.
(Sale ređutowe—8 wieczorem.)Teatra: Wielki: Dziś „Uriel Acosta”, jutro „Romeo i Ju-
lja” (występ gościnny panny Elly Russel); — Rozmaitości:
dziś „Hrabia René”, jutro „Czyja wina” i „Słomiany czło-
wiek”; — Mały: dziś „Orfeusz w piekle” (2-gi akt), „Życie pa-
ryskie” (3-ci akt) i „Beben”, jutro „Wakacje małżeńskie”. (7½
wieczorem.)Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od
10-jej rano do wieczora.)— W kościele archikatedralnym św. Jana, ku czci N.
Sakramentu, odprawiona będzie jutro, o godz. 9-jej zrana,
solelna wotywa.— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-jej zrana, w koście-
le św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marii
Panny Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie
solelna wotywa.— Jutro, jako w pierwszy czwartek nowo rozpoczęte-
go miesiąca, w kościele Opieki św. Józefa (panien wizyt-
tek) odbędzie się popołudniowe nabożeństwo z wystawie-
niem N. Sakramentu w puszcze na intencję bractwa matek
chrześcijańskich.— W kościele św. Kazimierza (panien sakramentek)
jutro odprawione zostanie całodzienne nabożeństwo odpu-
stowe z wystawieniem, kazaniem i procesją ku czci N. Sa-
kramentu.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Nowy rok zaczął się pod hasłem pokoju. Tak mówią monarchowie, dyplomaci i dziennikarze całej Europy. Przypominają też sobie ludziska początek roku przeszłego. Tyle ciężkich chmur zdawało się wisieć wówczas w powietrzu, a jednak z żadnej z nich grom nie uderzył. Historia wyjaśni, ile do wypogodzenia się widnokręgu politycznego przyłożyły się zmiany panujących w Niemczech i przyjsie do władzy młodego cesarza Wilhelma, który, świeżo przyjdąc w Szczecinie wieniec laurowy, cieszył się, że „jest to wieniec pokoju”. Dziś jeszcze zbyt mało czasu upłynęło od wielkich podróży europejskich cesarza Wilhelma, aby wywnioskować można, czy miały one charakter etykietały czy polityczny. Takich pytań nie rozwiązują miesiące, najmniej zaś artykuły półurzędowych gazet. Bądźco bądź jednak trzeba niewzruszonym być pesymistą, aby nie dostrzedz, że w obecnej chwili na arenie dyplomatycznej panuje zawieszenie broni. Ztąd nie wynika, aby ktokolwiek zapomniał o potrzebie przygotowywania się na przyszłość. Świeżo o tej potrzebie pamiętały parlamenty Włoch i Francji.

Jeżeli prawdą się okaże, pomimo zaprzeczeń *Temp-sa* i *Ajencji Havasa*, że bej Tunisu, ulegając pod-
szeptom Francji, nakazał wszystkim urzędnikom swo-
im cudzoziemskiego pochodzenia (prawie wyłącznie
włochom) przyjąć naturalizację tunetańską lub fran-
cuską, to bardzo być może, iż znajdziemy się w obli-
czu nowych niesnasek pomiędzy obydwojma prze-
wodniami narodami rasy romańskiej. Pobudki mniej
szerokiego pokroju, osobista nieprzyjaźń pomiędzy
konsulem włoskim Maggio i konsulem francuskim
Roustanem w Tunisie wszeźły w r. 1880-ym akcję
francuską w bejliku afrykańskim, która zakończyła
się układem w Bardo i objęciem protektoratu nad
Tunisiem przez Rzeczpospolitą, odkąd też datuje się

podejrzliwa nienawiść włochów do swoich sprzymie-
rzeńców i dobroczyńców z roku 1859. Obecnie de-
kret wydany, czy też zapowiedziany przez beja tu-
netańskiego może być zwiastunem dalej jeszcze się-
gających ewolucyj politycznych na wybrzeżu Kar-
tagińskim Afryki. Nie dziw, że parlamenty Włoch
i Francji wotują nowe miliony na armję.

Dobrze w sprawach polityki kolonialnej powiado-
miony organ p. Bennigsen, *Hannoverscher Currier*,
zapewnia naród, że o objęciu przez Niemcy formal-
nego protektoratu nad wybrzeżami zanzibarskimi
lub nawet o ich okupacji nie może być mowy. Tra-
ktat Konga zastrzega, że państwo zwierzchnicze
musi przyjąć na siebie odpowiedzialność za bezpie-
czeństwo życia i mienia na terytorjum protekcyjnym.
Zrozumieć łatwo, do jakiego stopnia to brzemię od-
powiedzialności zaciężyłoby Niemcom. Trzebaby rozpo-
cząć na dobre politykę tonkińską Francji lub sudańską
Anglii! Zresztą protektorat wybrzeży zanzibarskich
należy do sultana Zanzibaru, z którym Niemcy żyją
w pokoju i przyjaźni. Niepodobna przypuszczać,
ażeby Niemcy miały apetyt do przyjęcia na swoje
barki zadań administracji i sądownictwa, wykony-
wanych w jego imieniu. O usunięciu zaś sultana
z jego terytorjum lennego nie może być także mowy;
doprowadziłoby to bowiem zaraz do poważnych za-
targów w Europie. Niemieckie towarzystwo wscho-
dnio-afrykańskie musi przeto i nadal pozostać organ-
em wykonawczym państwa w owych stronach; na-
leży tylko sformułować wyraźniej polityczne stano-
wisko kompanji. Może w tych rozumowaniach or-
ganu p. Bennigsen ukrywa się szkielet przygoto-
wywanego dla parlamentu rzeszy projektu?

Według doniesienia z d. 26-go z m., w Bagamoyo
zaszły nowe walki krajowców z niemcami. Okrety
niemieckie wysadziły znowu na ląd załogę, która
sprawiła krwawą razzję. Kompanja niemiecka nie
posiada żadnych wiadomości o losach swoich urzę-
dników w głębi kraju. Posłów wyprawianych mor-
dują systematycznie powstańcy. Tyle nowego a za-
iste niespełnego z Afryki.

Najdonioślejszym następstwem, jakie w ostatniej
chwili król Milan uczynił radykalistom serbskim, by-
ło przyjęcie do projektu nowej konstytucji następu-
jącego artykułu: „Żadna obca armja nie może wkro-
czyć na ziemię serbską, ani też armja serbska nie
może służyć pod obcym sztandarem bez zezwolenia
wielkiej skupeczyny.” Król Milan, który zrzekł się
już pierwiej prerogatywy samodzielnego zawierania
traktatów handlowych i politycznych, ogłosił się
przeto z kilku najważniejszych przywilejów korony,
bez których ona skazana jest na bezwładność.

Br. Z.

Egzekucja Prada.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Paryż, 29-go grudnia.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, p. Carnot,
nie życząc sobie widocznie, aby go nazwano, jak
„pape” Grévy'ego, „ojcem morderców”, odrzucił
znów w tym miesiącu cztery prośby o ulaskawienie.
Czwartą było podanie Prada.

Hr. Linska de Castillon, albo Prado y Mendoz, jak
opiewają doniesienia urzędowe, przekroczył już
Styks (wyrażenie mordercy). Włożono go wczoraj
pod gilotyńę i ucięto mu hardą głowę.

Już od dwóch tygodni, od chwili, kiedy się roze-
szła w mieście wiadomość, że sąd kasacyjny potwier-
dził wyrok przysięgłych, był plac przed więzieniem
de la Roquette sceną dziwnego widowiska.

Codziennie, od północy zaczawszy, czekało na tym
placu przeszło tysiąc ludzi, i wytrwało aż do rana,
wśród błota i zimna.

Amatorowie krwawych widowisk domyślali się,
że p. Carnot nie okaże się łaskawym dla Prada,

a nie wiedzieli, kiedy egzekucja nastąpi, bo stano-
wezy rozkaz przychodzi zwykle w takich razach na-
gle, na kilka godzin przed strasliwym aktem.

Czekano więc... przez dwa tygodnie całemi no-
cami.

Kto czekał?

Przedewszystkiem oczywiście szumowiny szumo-
win Paryża, hałastra bez dachu nad głową, bez cie-
płego surduta na grzbiecie, bez ochoty do pracy i bez
szlachetności w sercu.

Robactwo to powyłaziło z różnych dziur i nor,
z nocnych kawiarni i knajp i zabawiało się uwagami
nad „podłością prawa”, nad „barbarzyństwem spra-
wiedliwości doczesnej” i t. d.

Wśród tego obrzydliwego motłochu, żadnego
wszelkiego okrutnego widowiska, wśród tych wy-
dziedziczonych z własnej woli i winy, widziano...
fraki, kapelusze z piórami i wykwintne futra.

To wielkie kokoty paryskie zapragnęły widzieć
jeszcze raz „zjadacza sere”, pogromcę tyłu ich kole-
żanek. „Przyjaciele” musieli oczywiście „przyjaciół-
kom” towarzyszyć.

Więc drżeli eleganci z zimna, z bezsenności i znu-
żenia, ale czekali.

Oprócz tego warowali na placu „nieprzyjaciele
kary śmierci”. Przyszli... *pour se dégouter*.

W mieście tymczasem robiono zakłady, a zakłady
grube: zetną go, nie zetną...

Zaprawdę, człowiek jest najokrutniejszem stwo-
rzeniem pod słońcem, a głównie nocą, pod księży-
cem i gwiazdami. Dziki zwierz ucieka od trupa,
ale człowiek bawi się widokiem krwi!

Stanowca chwila zastała Prada bez przygotowa-
nia, w głębokim pograżonego śnie. Nie wiedział nic
o wyroku sądu kasacyjnego, nie o nielase p. Car-
no'a.

Łoskot otwieranych drzwi i szelest kroków
przebudził zbrodniarza. Kiedy otworzył oczy, ujrzał
przed sobą prokuratora, dyrektora więzienia, woj-
sko, policję, katów.

Domyslił się, po co przyszli. Wyrzekł tylko: Ah!
i zaczął się szybko ubierać, nie pozwalając sobie
pomagać.

Monsieur de Paris, kat Deibler, wziął go w ręczę-
ta swoje i kazał mu związać ręce i nogi. *Monsieur
de Paris* nie wykonywa sam takich podłych czynno-
ści; ma do tego służbę. On spuszcza tylko nóż gilo-
tyny.

W chwili, gdy delinkwent był gotów do ostatniej
drogi, przystąpił do niego spowiednik i odezwał się:

— Może napiszesz się czego na odwagę?

— Na odwagę? Ależ ja jej mam więcej od ciebie,
księżę—odparł Prado.—Patrz, ty drzysz, a ja nie.

Ksiądz trząsł się rzeczywiście, a reszta otoczenia
milszała.

Zapytano Prada o jego ostatnią wolę.

— Proszę, aby ciało moje zaraz pochowano. Nie
życząc sobie, aby lekarze robili eksperymentu na
moim trupie.

Obiecał mu tę łaskę dyrektor więzienia i dotrzy-
mał słowa. Kiedy po egzekucji napadli na emen-
tatu na wóz, który przywiózł trupa, młodzi studen-
ci, dyrektor nie pozwolił tknąć zwłok. Oddano je
ziemi.

Bardzo krótko trwała strasliwa operacja. Wy-
prowadzono Prada z więzienia na plac, rzucono go
na gilotyńę i ścięto.

Rzecz szczególna, ale prawdziwa. Na pół godziny
przed wykonaniem wyroku sądów przysięgłych Se-
kwany zaczął niedaleko od szafotu wyć pies; nie
ustął, aż nóż nie spadł.

Drugi szczegół oryginalny. Kiedy Prado ukazał
się na placu, zawołał ktoś w tłumie:

— *Chapeau bas!*

I widowie odstonili głowy i przestali dowcipko-
wać. Majestat śmierci przeraził nawet tę hałastę.

Prado umarł z niepospolitym spokojem, z zimną

krwią, godną czynu bohaterskiego. Ani drgnął przed szafotem.

Jest to już trzeci skazaniec paryski, którego kochanka oddała w ręce kata. T. J.-Ch.

W sprawie kanalizacji.

(Art. nad.)

Na ogólnym zebraniu Towarzystwa kredytowego miejskiego d. 20-go z. m. został przedstawiony memoriał, wyrażający życzenia:

1) ażeby kanalizacja posesyj ograniczyła się na wypuszczeniu do kanałów tylko tych ścieków, które obecnie odprowadzane są rynsztokami; i

2) żeby w warunkach korzystania z wodociągu była skasowana opłata minimalna za tę ilość wody, która taryfą określa jako normalną.

Jeśli dozwoloną będzie tak ograniczona kanalizacja posesyj, jak tego żąda punkt 1-szy, to w podwórzach tych domów, w którychby ona była zastosowana, trzeba by było urządzić otwory do przykanalików. Byłyby to doły pomyjowe, które służyłyby nie tylko do wylewania w nie wszelkich nieczystości, a w tej liczbie i zawartości przenośnych kublów, stawianych zwykle w komórkach lub na poddaszu przy mieszkaniach, lecz także do przepompowywania nieczystości z dołów kloacznych.

Na posiedzeniu komitetu kanalizacyjnego d. 15-go listopada r. b., kiedy była mowa o zastosowaniu takiej kanalizacji ograniczonej, inżynier Lindley wyraził tę obawę, opierając się na doświadczeniu miasta Monachjum. Nie potrzebujemy powoływać się na doświadczenie miasta Monachjum, mamy w tym względzie swoje własne.

W Warszawie, pomimo istniejącego zakazu, wpuścują wszelkie nieczystości do starych kanałów prawie wszędzie, gdzie tylko okazuje się po temu jakakolwiek możność. Do tego nadużycia prowadzi ta sama dążność, która doprowadziła pp. właścicieli domów do obecnych żądań: dążność, mająca na celu wyłącznie zmniejszenie wydatków. Za najlepszy dowód istniejących nadużyć służy gęste, obrzydliwe błoto, przepelniające stare kanały i wydobywająca się z nich woń, trudna do zniesienia.

Skasowanie minimalnej opłaty za wodę przyczyni się bezwątpienia do zgęszczenia cuchnących nieczystości w kanałach, dlatego, że stróż domów, w interesie właścicieli, wlewać będą do otworów podwórzowych tylko tyle wody, ile koniecznie potrzeba będzie do powierzchniowego ich opłukania.

Kanały mogłyby być jeszcze przewietrzane i przemylwane za pomocą rynien, odprowadzających wody deszczowe; lecz pp. właściciele domów także nie zgadzają się na połączenie tych rynien z kanałami dlatego, że to drogo kosztuje.

Łatwo sobie wyobrazić, w jakim stanie zdrowotności znalazłaby się Warszawa, gdyby te żądania były spełnione. Obecnie 150 posesyj jest połączonych ze starymi kanałami, wtedy zaś przeszło tysiąc posesyj byłoby połączonych z niemniej cuchnącymi nowymi kanałami. Otworów ulicznych starych kanałów, obok których niepodobna przechodzić bez zatrzymania oddechu, jest niewiele; otworów zaś nowych kanałów będzie liczba tak znaczna, że znajdują się prawie na każdym kroku.

Takie skierownie na niekorzyść miasta środków, przedsięwziętych w celu jego uzdrowotnienia, motywuje się tem, że środki te, w tym duchu, w jakim one zostały podjęte, grożą jakoby zupełną ruiną uboższym właścicielom posesyj, mało przynoszących dochodu, szczególnie zaś położonych na krańcach miasta.

Średnia roczna opłata za wodę z jednego domu wynosi około 170 rs. Za użytkowanie z kanałów pobiera się 40% tej opłaty, zatem 68 rs. Razem czyni to 238 rs.; wedle zaś wiadomości, jakie posiadamy, rzadko się zdarza, aby lokatorowie odmawiali spłacania przypadających na nich części tej opłaty, a przytem niechętnie bardzo najmują mieszkania bez wodociągu. Średni jednorazowy wydatek za urządzenie wodociągu i skanalizowanie posesyj wynosi około 3,500 rs., może cokolwiek więcej. Przypuśćmy, że i taki wydatek przechodzi możność niektórych właścicieli domów; jeśli tak się ma w samej rzeczy, to czy nie byłoby daleko prostszym żądać, aby na krańcach miasta kanalizacja nie była obowiązkiem ani wprost, ani pośrednio, lecz żeby tam na przyszłość były pozostawione rynsztoki, aż dopóki nie polepszy się położenie właścicieli domów; a dla domów, położonych w środku miasta, żeby był otwarty dla ich skanalizowania, o ile można, tani kredyt.

W celu spotęgowania ciemnych kolorów w przedstawieniu grożącej ruiny, uznano za potrzebne przytoczyć jeszcze grożące jakoby nowe wydatki na oczyszczenie ścieków kanałowych za pomocą irygacji

pól. Tem więcej się to nadawało do celów autorów memoriału, że wydatki te, jako wcale jeszcze nieznanne, można było dowolnie przeceniać, a następnie rozkładać wedle upodobania na mieszkańców Warszawy, nie zwracając uwagi na ilość płynów ściekowych, biorąc, jako przykład, takie miejscowości, gdzie wartość ziemi bez porównania wyższą jest, niż u nas.

Tymczasem nikt tu jeszcze nie grozi pp. właścicielom domów wydatkami za irygację pól. Przy takim ich zapatrywaniu się i stosunku ich do kanalizacji, jaki teraz się okazuje, zarząd miejski ma zamiar zatrzymać na czas nieograniczony roboty kanalizacyjne, po ukończeniu tych stosunkowo niewielu, jakie są już zatwierdzone.

Takim sposobem domów, położonych przy kanałach, będzie i pozostanie na długo nie więcej, jak 1,268. Gdy wszystkie one, z ludnością około 100,000, przystąpią do kanalizacji, ilość nieczystości kloacznych w ciągu doby nie przeniesie 5,200 stóp kubicznych; ilość zaś wody, jaką nieczystości te będą rozcieńczone w kanałach, będzie daleko większą od tej, jaką według przyjętej w projekcie normy obliczono dla ulic przy całkowitej kanalizacji miasta. Woda bowiem, zarówno używana w domach, jak i deszczowa, będzie spływała do kanałów nie tylko ze skanalizowanych domów i ulic, lecz również z ulic, nie posiadających kanalizacji, za pomocą rynsztoków. Dodać tu jeszcze należy, że dopływ wody gruntowej do kanałów już zbudowanych okazuje się bardzo znacznym. Przy takim więc stopniu rozcieńczenia nieczystości wątpliwem jest nawet, czy nadąłyby się one do mierzwienia pól.

Co się tyczy obawy zepsucia wody w Wiśle, to dla jej usunięcia, oprócz tego wszystkiego, co powiedział ś. p. inż. Sporny na posiedzeniu specjalnej komisji, która w r. 1881-ym rozpatrywała projekt Lindleya i co mówili drowie Natanson i Mayzel na podstawie rezultatów gruntowych badań drów Brunnera i Emmericha w Monachjum, dość będzie przyjąć wyliczenie następujące: Przy niskim nawet stanie wody w Wiśle, jak to naprzykład obecnie ma miejsce (1 st. powyżej zera), w ciągu doby przepływa w rzece wody przeszło 973½ miljonów stóp kubicznych, ilość więc nieczystości, przytoczona wyżej, stanowi mniej, niż $\frac{1}{187000}$. Po upływie 10—15 lat, kiedy będzie czas myśleć o irygacji pól, i okoliczności i poglądy pp. członków Towarzystwa kredytowego miejskiego będą, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, inne; spodziewam się, że wtedy będą szemrali oni nie na kanalizację, lecz na zatrzymanie jej budowy.

Przed 7-iu laty ogólnie szemrano na to, że nie przystępujemy do kanalizacji, i gazety miejscowe, mówiąc o czemś, czego oczekiwano z niecierpliwością, a doczekać się nie było można, używały wyrażenia: „to będzie wtedy, kiedy otrzymamy kanalizację”. Pracując pilnie nad przygotowaniem robót kanalizacyjnych, chciałem osłabić gorączkę niecierpliwości i wyjaśniłem wtedy w jednej z gazet, że kanalizacja nie dostanie się miastu zadarmo, lecz pociągnie za sobą pewne wydatki. Niewielu miało wtedy dokładne pojęcie o kanalizacji, której tak koniecznie żądano; większości przedstawiała się ona jako coś dobrego, lecz niezupełnie określonego. Obecnie rysują się jasno i w wielkich kształtach tylko stojące na pierwszym planie wydatki i niedogodności z przy czyny prowadzenia robót powstające; oczekiwane zaś korzyści, jako cokolwiek bardziej oddalone, ukazują się w małych wymiarach i niewyraźnie, co zupełnie zgadza się z prawami perspektywy.

W celu większego jeszcze osłabienia przyszłych korzyści, autorowie memoriału, podanego dyrekcji Towarzystwa kredytowego, przytoczyli dawniejsze próby z budową miejsc ustępowych, które to próby się nie udały i do kategorii podobnych prób zaliczyli wprowadzenie waterklozetów z odpływem do kanałów, pomimo, iż waterklozety wypróbowane już dawno zostały i stanowią niezbędne akcesorium domów we wszystkich dobrze urządzonych miastach; za nierozwiązana zaś uważana jest kwestja nie waterklozetów, lecz użycia nieczystości do irygacji pól, lub też do przygotowania pudretów, co także i u nas rozwiązane dotąd nie zostało.

Co do najlepszego i najtańszego sposobu oczyszczania waterklozetów w mieście, gdzie zbudowane są kanały, nie ma zdaje się żadnych wątpliwości.

S. Starynkiewicz.

Dziennikarze patentowani.

Maluczko, a posiadać będziemy dziennikarzy patentowanych.

Tak bo idziemy wciąż naprzód, naprzód...

Przy jednym z najstarszych zakładów naukowych w stanie Nowego Jorku, przy uniwersytecie Cornett, utworzony ma być w krótkim czasie kurs dziennikarski.

Nową katedrę zajmie p. G. Smith, oczywiście jeden z weteranów prasy.

P. Smith bynajmniej nie ma zamiaru zajmować się sprawami, dotyczącymi strony literackiej zawodu, broń Boże, stworzy jedynie pracownię doświadczalną.

Aula w czasie wykładu szanownego profesora przedstawia obraz redakcji w pełnym ruchu, przygotowującej materiał do dziennika na dzień następny.

Słuchacze będą naprzemiany tym i owym.

Dziś reporterem, jutro sprawozdawcą teatralnym, pojutrze krytykiem literackim, pozajutrze politykiem i t. p.

I oto słuchacze p. Smitha wydelegują cię w poniedziałek na posiedzenie Towarzystwa opieki nad zwierzętami, we wtorek rozpisywać się będziesz o „Urielu Acoście”, we środę dla rozmaitości palniesz 30 wierszy o koniu, który na Tamce nogi połamał, lub zastanowisz się poważnie nad losami Wysokiej Porty, we czwartek weźmiesz pod uwagę sprawę kanalizacyjną, w piątek wypelnisz „Kurjerek literacki” oceną „Dewajtisa”, w sobotę pójdziesz na operetkę do Małego teatru, a w niedzielę, no, w niedzielę chyba odpoczniesz, albo będziesz wiersze pisał, ale to już na własną rękę.

A co? rozmaitość cię czeka nielada.

Wprawdzie dzieł twoich nie unieśmiertelnia odrazu drukiem, ale przyjdzie pora i na to, tymczasem p. Smith, oczywiście jeden z weteranów prasy, odczyta uważnie każde z arcydzieł kalejny i wyda o nich sąd, wskazując błędy, podnosząc zalety, przemilczając to, co ani na nagane, ani na pochwałę nie zasługuje.

Jednocześnie wtajemniczać ma szkoła wychowawców swoich w sprawy czysto technicznej strony danego wydawnictwa.

A więc: rozkładu materiałów, układu kolumn, ogólnego wyglądu pisma, biorąc w rachubę t. zw. strzały, t. j. dawanie artykułom tytułów, po których przeczytaniu prenumeratorem, jeżeli nie jest głazem, musi, rad nierad, cały przerzucić artykuł.

I strona moralna wychowawców nie pozostanie w zaniebaniu.

Nauczą się mianowicie odróżniać wieści prawdziwe od kłamliwych, urządzić doświadczenie, które im od pierwszego rzutu oka pozwoli złapać na gorącym uczynku każdą kaczkę dziennikarską; wyćwiczą się w przedstawianiu jednego i tego samego faktu w najróżnorodniejszym świetle, stosując się w oświetleniu owem do tendencji danego dziennika, a w końcu posiadają wprawę w prowadzeniu polemik, przyczem zakazane im będzie wymyślać przeciwnikom.

Jeden z profesorów na uniwersytecie Cornett, mówiąc o mającej powstać szkole, wyraził zdanie, iż nie przypuszcza, aby tworzyć mogła dziennikarzy skończonych; sądzi jednak, iż wychowawcy jej opuszczając ją będą o tyle do zawodu dziennikarskiego przygotowani, że wprawdzie nie redaktorami, ale co najmniej reporterami być winni.

Godzimy się i my na to zdanie, ale jakież w takim razie cel szkoły?

Czyżby ten jedyny?... tworzenie proletariatu dziennikarskiego.

A wszakże mamy go podobno już i dziś zawiele.

Każda u nas redakcja jest szkołą dziennikarstwa, najlepsza szkoła, bo wprost na życiu oparta, a kto zapisał się do niej na zasadzie posiadanego talentu pisarskiego, wyraźnie talentu, a nie dobrych chęci, ten bez wykładów p. Smitha dziennikarzem zostanie.

Pylades.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= *Grażdanin* donosi, iż do decyzji władz rządowych wniesiono projekt przeprowadzenia gałęzi kolei od Wozniesienska do stacji kolei południowo-zachodnich Nowa-Ukrainka, lub wybudowania samodzielnej linii Wozniesiensk-Humań.

= Dzienniki petersburskie donoszą, iż w sferach rządowych podniesiono myśl uregulowania produkcji zapalek pod względem sanitarnym.

= Handlujący lnu zwrócili się do ministerjum finansów z prośbą o przywrócenie przepisów z roku 1864-go, ustanawiających przymusowe sortowanie lnu, przeznaczonego na wywóz za granicę. Środek ten ma na celu zapobiedz nieustannemu fałszowaniu lnu przez niesumiennej handlarzy, skutkiem czego odbiorcy zagraniczni tracą chęć nabywania lnu ruskiego.

= *Now. wr.* donosi, iż od 13-go stycznia etaty urzędników departamentu pocztowo-telegraficznego mają być podwyższone. Urzędnicy według nowego etatu dzielić się będą na cztery kategorie: z roczną pensją 1,200 rs., 900 rs., 750 rs. i 600 rs. Odpowiedni projekt został wniesiony do rady państwa.

= Dzienniki odeskie donoszą, iż reprezentanci wielu tamtejszych firm kupieckich przyjęli poddaństwo russkie. Według informacji tych dzienników, ruch ku przyjmowaniu poddaństwa russkiego wzmagają się coraz więcej.

= *Petersb. wiad.* dowiadują się, iż w ciągu r. b. w ustawie szkoły politechnicznej w Rydze mają być wprowadzone ważne zmiany.

= Według wykazu budżetu państwa, fundusz użyteczności publicznej Królestwa wynosi obecnie rs. 3,545,729 kop. 84. Z powyższej sumy w ciągu najbliższego okresu czasu mają być uczynione następujące wydatki: stosownie do uchwały rady państwa z d. 31-go marca 1885-go r., na budowę szpitala obłąkanych w Tworkach 500,000 rs.; na zasadzie prawa z d. 23-go kwietnia r. z., do rozporządzenia banku włościańskiego 2,000,000 rs.; na gruntowne odnowienie teatru Wielkiego w Warszawie 300,000 rs., czyli ogółem 2,800,000 rs. Pozostałość w sumie 795,729 rs. 84 kop. nazwana została szczególnym funduszem nietykalnym ministerjum spraw wewnętrznych na potrzeby włościan w guberniach Królestwa Polskiego. W r. b. ministerjum nie ma zamiaru czynienia jakiegokolwiek wydatków z tego źródła, wobec czego fundusz na potrzeby włościańskie powiększy się o 37,800 rs. czyli 5% od sumy 797,730 rs. za potrąceniem podatku kuponowego. Do utworzonego tym sposobem kapitału dodać również należy 46,370 rs., jako resztę pożyczki, danej przez władzę rządową włościanom wsi Trzemcha, pow. iłżeckiego, gub. radomskiej. Wskutek rozkazu Najwyższego z d. 4 (16) stycznia r. 1872-go, pomienieni włościanie otrzymali sposobem pożyczki 56,360 rs., którą to sumę mają spłacać amortyzacyjnie, licząc po 4% od kapitału i 1% na umorzenie. Do dnia dzisiejszego spłacono około 10,000 rs. Po dodaniu należnej jeszcze od trzemaszan sumy fundusz włościański wyniesie 879,900 rs. Co się tyczy funduszu użyteczności publicznej, ten, stosownie do prawa o rozciągnięciu działalności Banku włościańskiego na Królestwo Polskie, zwracany będzie przez odliczanie z zysków Banku corocznie kwoty, odpowiedniej stosunkowi ogólnej sumy pożyczek i sumy wydanej z owego funduszu.

= Komitet, ustanowiony do podziału wsparć pomiedzy biednych niewidomych z legatu imienia Karoliny i Janusza małżonków Rostworowskich, ufundowanego przez hr. Janusza Rostworowskiego, składać się będzie, stosownie do postawionych przez zapisodawcę warunków, z prezydującego p. prezydenta miasta, a nadto dziewięciu członków: 1) delegowanego przez JE. arcybiskupa warszawskiego, kanonika kapituły metropolitalnej, ks. Rocha Filochowskiego; 2) delegowanego przez radę miejską dobroczynności publicznej, członka tej rady rz. r. st. Władysława Nowakowskiego; 3) prezesa komitetu Towarzystwa kredytowego ziemskiego; 4) prezesa dyrekcji Towarzystwa kredytowego ziemskiego; 5) prezesa komitetu nadzorczoego Towarzystwa kredytowego m. Warszawy; 6) delegowanego przez dyrekcję Towarzystwa kredytowego m. Warszawy zastępcy dyrektora, p. Aleksandra Makowieckiego; 7) starszego lekarza warszawskiego instytutu oftalmicznego imienia ks. Lubomirskich, dra Wiktora Szokalskiego; 8) dwóch radców magistratu m. Warszawy.

= Na jutrzejszem czwartkowym posiedzeniu członków sekcji 4-jej w Towarzystwie przemysłu i handlu przedstawiona będzie i podpisana przez uczestników gotowa już ustawa nowego Towarzystwa pożyczkowo-wkładowego, opracowana przez p. Kirszrota-Prawnickiego. Na posiedzeniu tem spodziewany jest liczny udział członków.

= Komitet warszawskiego Towarzystwa wsparcia artystów muzycznych, ich wdów i sierot przedstawił właściwej władzy projekt zmian i dopełnień niektórych paragrafów ustawy, zatwierdzonej w r. 1887-ym.

= Komisje sanitarne zrewidowały w zeszłym tygodniu 206 posesyj, z których w 11-tu znaleziono wykroczenia przeciw obowiązującym przepisom i właścicieli pociągnięto do odpowiedzialności sądowej. Jednocześnie sędziowie pokoju skazali 8-iu gospodarzy na kary pieniężne w ogólnej sumie 283 rs.; największa kara wynosi 100 rs.

= Aż w czterech szpitalach wszystkie miejsca są zapełnione, a mianowicie: u Dzieciątka Jezus, św. Rocha, św. Ducha i praskim. W innych liczba łóżek wynosi: u św. Łazarza 64, starozakonnych 19, wolskim 5 i zapasowym 9.

= Z powodu przerwania żeglugi na Wiśle, nadzorca przystani otrzymali polecenie zająć się zamknięciem budynków i zabezpieczeniem ruchomości, poczem aż do czasu otwarcia żeglugi mają pozostawać przy zajęciach kancelaryjnych w zarządzie oberpolicmajstra m. Warszawy.

= Magistrat upoważniony został do nabycia z posesji nr. 5,002 w Warszawie 2,001 4 łokci kwadr. gruntu za sumę 1,801 rs. 26 kop. dla rozszerzenia ul. Krochmalnej.

= Na przedstawienie zarządu miejskiego nastąpiła przychylna decyzja ministerjum spraw wewnętrznych co do zwiększenia lokalu gimnazjum praskiego kosztem 500 rs. dzierżawy rocznej i takieżże sumy jednorazowo na przygotowanie lokalu.

= Nie funkcjonująca przez tydzień, z powodu zamknięcia ksiąg i rachunków rocznych, kasa pożyczkowa przemysłowców warszawskich rozpoczęła dziś prawidłowe czynności.

= W nadchodzący piątek, o godzinie 1-jej w południe, odbędzie się posiedzenie pań protektorek Towarzystwa opieki nad biednymi matkami.

= Sprzedaże domów, zaległych Towarzystwu w opłacie raty kwietniowej z r. z., rozpoczynają się w dniu dzisiejszym. Na dziś naznaczona jest sprzedaż trzech nieruchomości, obciążonych pożyczkami Towarzystwa.

= *Warsz. dniewn.* donosi: „Wieczorem, o godzinie 9½, d. 16-go grudnia st. st., dowódca 5-jej rotę kekholmskiego pułku cesarza austriackiego, sztabkapitan, E. A. Krotkow, w pobliżu bramy aleksandrowskiej fortecy warszawskiej, wystrzałem z rewolweru zranił się śmiertelnie, w następstwie czego umarł.”

= Tutejszy sąd handlowy ogłosił upadłość domu handlowego K. i J. Bekker przy ul. Krakowskie-Przedmieście pod nrem 40-ym. Kuratorem masy upadłościowej zamianowany został adwokat przysięgły Karpiński.

= Po kilkumiesięcznym urlopie naczelnik powiatu warszawskiego baron, von Brincken, objął swoje obowiązki, a zastępca naczelnika, kapitan Gartier, powrócił na zajmowane stanowisko naczelnika straży ziemskiej oddziału Czyste.

= Donoszą nam z Sandomierza, iż JE. ks. biskup Sotkiewicz, po bardzo ciężkiej i długiej słabości, powraca obecnie do zdrowia.

= Nie przyjedzie.

Głośny powieściopisarz węgierski, Maurycy Jokay, wbrew pierwotnym zamiarom, nie odwiedzi Warszawy.

Zajęty tworzeniem kilku zamówionych przez pisma i wydawców powieści, nie może obecnie wywiązać się z obietnicy zawarcia bliższej znajomości z naszym światem literackim.

Wiadomość tę przywiózł artysta-malarz, Leopold Horowitz, który, bawiąc w Budapeszcie, malował portret Jokaja.

Jak wiadomo, portret ten wystawiony będzie w salonie Krywulta.

= Z teatru i muzyki.

(*J. Kł.*) Dziwną miał zaiste myśl kompozytor „Romea i Julji”, wstawiając do tej opery, mimo swych niedostatków poetycznych, taki numer banalny, jak walc, śpiewanego w akcie I-ym przez Julję.

Było to rzeczywiście grzeszne ustępstwo dla złego smaku paryżan, a może i dla śpiewaczki, chcącej mieć swój numer popisowy...

Walc ten tak odskakuje swym stylem i nareszcie samymi warunkami techniki od reszty opery, że trzeba nieledwie dwóch śpiewaczek odrębnych, aby dobrze mogły wykonać ten ustęp koloraturowy, a po nim całą liryczno-dramatyczną partję.

Słuchając wczoraj panny Russel, doznaliśmy istotnie tego złudzenia, jakbyśmy mieli przed sobą dwie artystki; pierwsza, która zaczęła recitatiwo głosem, zmienionym przez nerwową chrypkę, zduszonym przez emocje, a potem zaśpiewała samego walca w sposób wymagający bardzo surowej krytyki i druga, która resztę roli Julji wykonała bardzo dobrze, starając się o dobrą ekspresję i w kilku miejscach, jak np. w duecie z aktu IV-go, frazując bardzo szeroko i efektownie.

Wykonaniu walca zaszkodziła i ta okoliczność, że artystka śpiewała go w tej wysokiej tonacji, w jakiej jest napisany, co było dla niej widocznie wielce niewygodnem; przytem brak trylu i niewyraźna koloratura pozbawiły wale głównej jego ozdoby.

W dalszym zaś ciągu, oprócz pewnego chłodu (i to niewszędzie) i rozciągania frazesów, mogliśmy z przyjemnością słuchać całej produkcji, ożywionej nadto grą bardzo dobrą.

P. Myszyga śpiewał szeroko, odważnie, wykonał nuty wysokie z precyzją i akcentem, a w scenie finałowej aktu III-go wziął wysokie o bardzo dobrze.

Pięknie frazował artysta, zwłaszcza początkowe recitatiwa i arję swoją w akcie II-im—ustęp to istotnie bardzo szlachetnie i poetycznie pomysły przez kompozytora.

Ojca Kapuleta śpiewał p. Aleksandrowicz; pania panna Pinkiertówna, ojca Laurentego p. Seideman, markiza p. Chodakowski, Tybalda p. Kwieciński.

* Szczęśliwie rozpoczął teatr warszawski rok 1889-ty.

Wszystkie trzy teatry: Wielki, Rozmaitości i Mały, były wczoraj i zpełnione.

Oby tak przez rok cały!

* W teatrze Wielkim dzisiaj „Urjel Akosta”, a w teatrze Rozmaitości „Hrabia René”.

* Z powodu niedyspozycji pani Święckiej zaszła dzisiaj zmiana widowiska w teatrze Małym.

Zamiast „Gennara”, afisz ogłosił nader urozmaicone widowisko, na które składają się: drugi akt „Orfeusza w piekle”, trzeci akt „Życia paryskiego” i „Beben”.

* Jutro w teatrze Wielkim opera Gounoda „Romeo i Julja” (występ panny Russel, w teatrze Rozmaitości obrazek dramatyczny Sienkiewicza „Czyja wina” i komedja Jordana „Ślomyiany człowiek” (z udziałem Żółkowskiego), a w teatrze Małym krotkoczwila Valabrègue’a i Hennequina „Wakacje małżeńskie”, poprzedzona komedijką Abrahamowicza „Naprzeciwno”.

* Z „Odwiedzin”, dwuaktowej komedji Edwarda Brandesa (brata Jerzego), rozpoczną się niebawem próby pamięciowe w teatrze Rozmaitości.

* Teatr Rozmaitości wystawi w sezonie bieżącym trzyaktową komedję z francuskiego Bissona i Marsa p. t. „Niespodzianki rozwodowe”.

* Znany z gościny na naszej scenie tenor, p. Maurycy Bruszewski, wystąpić ma jeszcze w „Aidzie” w partji Radamesa.

* Orkiestra teatru Wielkiego, zwiększona przez udział amatorów i uczniów konserwatorjum warszawskiego, rozpoczęła dzisiaj pod dyrekcją p. Rzebićką próby z koncertu symfonicznego, zapowiedzianego na piątek w teatrze Wielkim.

W koncercie tym, jak wiadomo, bierze udział Józef Wieniawski.

* Przypominamy jutrzejszy koncert utalentowanego pianisty, p. Słowińskiego.

* W d. 7-ym b. m. dany będzie w salonach resursy kupieckiej wieczór muzyczny dla członków tej resursy.

= Ze sztuki.

* Otwarcie wystawy malarskiej konkursowej Towarzystwa sztuk pięknych odbędzie się d. 15-go b. m., po ogłoszeniu wyroku jury, co nastąpi d. 12-go tegoż miesiąca.

Do grona sędziów konkursowych zostali powołani artyści-malarze: L. Horowitz, K. Alehimowicz, A. Badowski, J. Owidzki, T. Dowgird, na zastępców: P. Szyndler i K. Miller.

Nadto komitet, powziawszy wiadomość o spodziewanym przyjeździe do Warszawy na czas wystawy Henryka Siemiradzkiego i Alfreda Wierusz Kowalskiego, postanowił zaprosić ich na sędziów honorowych.

Do popisu tegorocznego stają niemal wszystkie nasze pierwszorzędnne siły malarskie.

Konkurs będzie więc nader interesujący.

= Przemysł artystyczny.

Na wystawie Towarzystwa sztuk pięknych w salonie Krywulta oraz na wystawach szkiców znajdujących się medaljony terakotowe, przedstawiające popiersia Kraszewskiego, Kochanowskiego, Niemcewicza i Mickiewicza.

Są to pierwsze okazy prac świeżo otwartej w Dąbrowie górniczej pracowni, zajmującej się wyłącznie odlewaniem i wypalaniem prac artystyczno-rzeźbiarskich.

Obecnie p. L. Pyrowicz wykończył dla tego zakładu biusty Sobieskiego i Batorego.

= Zabawa kostjumowa.

W gronie kilkunastu dam filantropiek powstał projekt urządzenia w początkach przyszłego miesiąca zabawy kostjumowej na dochód trzech zakładów dobroczynnych.

Jeżeli w ciągu tygodnia przynajmniej 30 pań i tyłuż panów zobowiąże się do wzięcia udziału w balu w kostjumach, wówczas zabawa przyjdzie do skutku.

= Turystki.

Temi dniami przejeżdżało przez nasze miasto osiem amerykańek, udając się do Moskwy.

Towarzystwo podróżuje dla sportu.

Są to przeważnie osoby w młodym wieku.

Jeden z tutejszych obrońców urządził na ich przyjęcie raut, na którym znalazły sposobność zapoznania się z towarzystwem warszawskiem.

= 18° C niżej zera.

W dniu dzisiejszym zrana rteć w termometrach skurczyła się do osiemnastu stopni poniżej zera...

Publiczność chucha w dłonie, a składnicy lodu, jeszcze przed kilku dniami zagrożeni „krachem”, dzisiaj uśmiechają się z radości.

= Na Wiśle.

Wobec mrozów, dochodzących, jak ubiegłej nocy 15° R., należy się spodziewać zamarznienia całkowitego Wisły.

Stan wody obecnie dość wysoki, gdyż wynosi 4 stóp 9 cali.

Kra płynie obficie całem korytem Wisły.

= Z wystawy w Muzeum.

Dziś przypada ostatni dzień istnienia wystawy na korzyść Muzeum.

Od jutra z dochodów wystawy korzystać będą instytucje filantropijne, komitet bowiem Muzeum oddał dochód z ostatnich pięciu dni — do przyszłego wtorku włącznie — instytucjom: jałmużniczej, Towarzystwu opieki nad biednymi matkami, oraz Towarzystwu „Przytuliska”.

Dochodzą nas wieści, iż wzmiankowane instytucje zamierzają zorganizować formalne koncerty, co niewątpliwie ściągnie tłumy publiczności do sal muzealnych.

= Dwa razy.

Współpracownik jednej ze znanych firm księgarskich, pan P., podczas ostatniego ciągnięcia loterii zdobył aż dwa razy dość znaczne wygrane.

Na jedną ćwiartkę losu, będącą w posiadaniu p. P., padło 40,000, na drugą zaś 8,000 rs.

Szczęśliwy gracz nabył obecnie sklep od swego pryncypała.

= Po stracie ojca.

Nocy wczorajszej zmarł chorujący oddawna August Niszke, właściciel domu pod nrem 9-ym na Browarnej.

Jeden z synów zmarłego, Wilhelm, objawił straszną rozpacz, mówiąc, iż tego ciosu nie przeżyje.

Do słów młodzieńca nie przywiązywano zbyt wielkiego znaczenia.

Tymczasem Wilhelm Niszke w parę godzin później powiesił się.

Samobójca nie objawiał przedtem żadnego zbrocznia umysłowego, rozpacz więc po stracie ojca była edyną przyczyną samobójstwa.

= Specjalista.

Dzięki energicznemu śledztwu, rozwiniętemu w sprawie zuchwałego okradzenia sklepu jubilerskiego p. Władysława Jarockiego, główny sprawca kradzieży został ujęty.

Jest to niejaki Buneler, ten sam, który spełnił kiedyś niemniej zuchwałą kradzież w sklepie jubilerskim p. Arszagiego na Niecałej.

Po odsiedzeniu więzienia, Buneler popróbował szczęścia drugi raz i sama kradzież udała mu się najzupełniej.

Łotra ujęto wczoraj wraz z domniemanymi dwoma współnikami na Saskiej Kępie.

Przy aresztowanych znaleziono niewielką część skradzionych klejnotów, lecz już pogiętych lub połamanych.

Drogie kamienie z broszek i pierścionków były wyjęte, a złoto i srebro przygotowane do przetopienia.

Buneler wobec wyraźnych dowodów winy przyznał się do wszystkiego.

Łotry przy dokonywaniu kradzieży mieli rewolwery, gotowi ich użyć w razie, gdyby im ktoś przeszkodził.

Zrobienie wyłomu w ścianie zabrało im tyle czasu, że nie zdążyli już rozbić kasy żelaznej, w której znajdowały się kosztowności, wartujące do 60,000 rs.

Zdaje się, że pan Jarocki odzyska wiele skradzionych przedmiotów, lecz z powodu zepsucia wartości ich zmniejszyła się prawie do czwartej lub piątej części.

= Zuchwały napad.

Nocy dzisiejszej p. Faustini-Dutkiewicz, magik, padł ofiarą zuchwałej napaści.

Pan D. powracał z żoną przez Nowy-Swiat, gdy około restauracji Wodewil podeszło trzech jegomościów i brutalnie zaczęło panią D.

Kiedy oburzony mąż stanął w obronie żony i wzywał o pomoc przechodniów, nieznajomi rzucili się na niego, wymierzając ciężkie razy po głowie i twarzy.

Na krzyk pani D. zjawiała się policja i ciężko poturbowanego magika zaledwie zdołała z rąk napastników wyswobodzić.

W kancelarii cyrkulowej, przy spisywaniu protokołu, okazało się, iż sprawcami brutalnej zaczepki byli: Tony Grice, Wiliam Wallet i Konrad Jansen.

= Wściekły pies.

W gminie Młociny wściekły pies pokąsał mnóstwo psów we wsiach: Buraków, Słodowiec, Marymont, Ruda i Kaskada.

Z obawy o bezpieczeństwo mieszkańców, 20 psów pokąsanych bezzwłocznie wystrzelano, a 30 znajduje się pod obserwacją weterynaryjną u przedsiębiorcy Dytwałda.

= Kradzieże.

Na Nowo-Miodowej z pod nru 480-go, przy odnawianiu sklepu, Piotrowi Rutkowskiemu, ślusarzowi, skradziono różnych narzędzi ślusarskich za 150 rs. — Podczas jazdy tramwa-

jem, między Nalewkami a Marszałkowską, kupcowi W. Sanoickiemu wyciągnięto z kieszeni kopertę ceratową, w której znajdowało się 25 rs. i 18 weksli różnych na sumę 10,090 rs. — Podczas nabożeństwa w kościele Przemienienia Pańskiego, zostały okradzione: p. Jadwiga Dąbrowska i córka jej, p. Zofia Dąbrowska; pierwszą wyciągnięto z kieszeni portmonetkę z kilkudziesięciu rublami, drugiej zaś skradziono zegarek złoty damski z połową również złotej dewizki. — Na Nowolipiu pod nrem 93-im, z mieszkania Józefy Gotartowskiej skradziono różnej garderoby za 110 rs.

= Zajście.

Nocy wczorajszej w Dolinie szwajcarskiej podczas maskarady między kilku osobami przyszło do gwałtownej kłótni a następnie bójki.

Policja musiała rozdzielać zapasników, z których po wyprowadzeniu spisano protokoły, pociągające do odpowiedzialności sądowej.

= Nieostrożna jazda.

Na Wierzbowej dorożkarz nr. 681 przejechał Leona Marcinkowskiego, który złamał nogę i rękę, oraz zranił się w głowę.

Na Wolskiej Antonina Wilewska, skutkiem najechania przez bryczkę włościańską, uległa złamaniu nogi.

Na Czystem z powodu rozbiegania się koni zaprzężonych do sanek, spadł stangret, Adam Woźniak, i poniósł bolesne obrażenia na całym ciele.

= Z ulicy.

Nocy dzisiejszej Rudolf Bach, tkacz, zamieszkały pod nrem 83-im na Czerniakowskiej, idąc środkiem ulicy Książęcej, upadł i złamał nogę powyżej kolana.

Bacha odwieziono do szpitala na Smolną.

= Pokąsanie.

W podwórzu domu pod nrem 1-ym na Nowem-Mieście urwał się z łańcucha złośliwy brytan i rzucił się na Macieja Bielińskiego, stróża.

Natarcie rozżartego psa było tak gwałtowne, iż Bieliński upadł.

Pies ukąsił go w twarz, a nadto odgryzł prawe ucho.

Właściciela psa pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

= Zagadkowa śmierć.

Dziś rano pod nrem 5-ym na Twardej Teresa Andrusiewiczowa w czasie rozmowy upadła i nagle życie zakończyła.

Ponieważ przyczyna śmierci nie jest wiadomą, śledztwo zarządzone.

= Pożary.

Nocy wczorajszej pod nrem 4-ym na Granicznej, w murowanej parterowej oficynie, w lokalu zajętym, na fabrykę wyrobów blaszanych wszczął się ogień.

Wezwani topornicy oddziału nalewkowskiego, po wyrabaniu belki sufitu oraz rozebraniu łańcucha kominowego, ogień stłumili.

Na Niskiej pod nrem 55-ym, w mieszkaniu Porycha zapaliła się oficynie nagromadzona słoma, a na Dzikiej pod nrem 44-ym wynikł pożar na poddaszu.

W obu powyższych wypadkach domownicy ogień stłumili.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 3-go stycznia, o godz. 12-iej w południe, w kancelarii gimnazjum szóstego męskiego odbędzie się licytacja rozmaitych wyszłych z użycia przedmiotów.

— Jutro, o godz. wpół do ósmej wieczorem, w Muzeum przemysłowym odbędzie się posiedzenie członków sekcji czwartej (rzemieślniczej).

— W dniu jutrzejszym, o godz. 8-iej wieczorem, w Towarzystwie ogrodniczym odbędzie się pierwsze w r. b. posiedzenie komisji stałej teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych pomocniczych. Na posiedzeniu, pomiędzy innymi, dr. Bujwid odczyta „Rezultaty nowszych badań bakterjologicznych.”

W miejsce rozsyłania powinszowań noworocznych złożyli:

Dla biura nędzy wyjątkowej:

Aurelja i Ludwik Lipińscy rs. 3, Piotr Noskowski rs. 3, Helena Kalhornowa rs. 1.

Władysław Janasz rs. 3, Adolf Majde rs. 1.

Na Schronienie nauczycielek:

R. Scheller z żoną rs. 1.

Na kolonje letnie:

Aleksander Scheller z żoną rs. 2, Bronisław Goldfeder rs. 3, Wojciech i Aniela Górscy rs. 5, Leopold Scheller z żoną rs. 2.

Na kasę pomocy adwokatów:

Kwapiński z żoną rs. 2.

Na budowę kościoła na Pradze:

Edward i Tekla Olszewscy rs. 3.

Na szpital dziecięcy:

Feliks i Zofia Czapliccy rs. 1, Józefowa Reichmanowa rs. 2 kop. 50.

Na szpital starozakonnych:

Józefowa Reichmanowa rs. 2 kop. 50.

Na paralityków:

Stanisław i Leokadja Cygańscy rs. 1.

Na budowę kościoła św. Aleksandra:

Dr. Fritsche rs. 3.

Józef Liszko rs. 2.

Na przytułek sierot gminy ewang.-reform.:

Edmund Diehl rs. 3, Piotr i Amalja małżonkowie Jacob rs. 3, pastor Jelen rs. 3, Wronikowski z żoną rs. 1.

Na szpital dla zwierząt:

Jużjan i Joanna Mękarscy rs. 2.

— Proszeni jesteśmy o wydrukowanie pisma następującego: „Na pamiątkę 50-letniego istnienia fir-

my, jak również zakończenia r. 1888-go, przesyłam 25 par obuwia dla dzieci, wychodzących ze szpitala.

S. Hiszpański.

— Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, iż w dniu 31-ym grudnia 1888 r., jako w 4-tą rocznicę śmierci s. p. dra Henryka Sterna, złożyli na wpis dla niezamożnych uczniów, w połowie wyznania mojżeszowego i katolickiego: Izzydor Stern rs. 5 i Jan Stern rs. 5.

NEKROLOGJA.

† S. p. Józefa Głębocka,

przeżywszy lat 64, przeniosła się do wieczności dnia 29-go grudnia 1888 r. W żalu pograżona siostra, szwagier i siostrzeńcy zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele katedralnym św. Jana, w dniu 2-im stycznia, to jest we środę, o godzinie 11-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski zaraz po nabożeństwie. — 3—

† S. p. Józef Kuhn, prowizor farmacji, opatrzony św. sakramentami, zmarł dnia 30-go grudnia 1888 r., przeżywszy lat 76. Stroskana żona z córkami zaprasza krewnych, kolegów i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 3-im stycznia, tj. we czwartek, w kościele Narodzenia Najśw. Marii Panny na Lesznie, o godzinie 11-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu na cmentarz powązkowski. — 3—

† S. p. Konrad Michalski, emeryt, opatrzony św. sakramentami, zmarł w dniu 31-ym grudnia 1888 r., przeżywszy lat 78.

Pozostali synowie, córka i wnuki zapraszają przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele św. Krzyża dnia 3-go stycznia r. b., to jest we czwartek, o godzinie 11-iej i pół przed południem, a następnie na wyprowadzenie zwłok zaraz po nabożeństwie na cmentarz powązkowski. — 1—

† S. p. Konrad Sieciech-Bilczyński, urzędnik Rady miejskiej warsz. dobr. publicznej, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 33, zmarł w dniu 30-ym grudnia 1888 r. Pograżeni w ciężkim smutku: matka siostry i brat nieobecny zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 3-im stycznia 1889 r., to jest we czwartek, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu na cmentarz powązkowski. — 10—

† S. p. Edward Bojakowski, właściciel cukierni, po długiej i ciężkiej słabości, przeżywszy lat 29, zmarł dnia 1-go stycznia 1889 r. Stroskana żona z dwójgiem małoletnich dzieci zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu jutrzejszym, to jest 3-go b. m., o godzinie 11-iej zrana, w kościele Narodzenia Najśw. Marii Panny na Lesznie, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu o godzinie 12-iej w południe na cmentarz powązkowski. — 12—

† Jutro, to jest dnia 3-go stycznia, jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Jana Kuncewicza, urzędnika dr. żel. nadwiślańskiej, w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-iej zrana, odbędzie się żałobne nabożeństwo, na które wdowa z dziećmi zaprasza kolegów i znajomych. — 4—

Z DZIENNIKÓW RUSSKICH.

Petersb. wied. w artykule „Ciche szczęście ks. Meszczerskiego” polemizują z redaktorem *Grażdanina*, który w ostatnim swoim „Dzienniku” wystąpił znów z apologją kary cielesnej. Oczywiście, przedmiot sam nie nadaje się do sporu poważnego, autor więc artykułu traktuje feljtonowo ową polemikę w kwestji — jak ją sam zowie — „kultury pewnej części ciała”.

„Księciu Meszczerskiemu — pisze feljtonista — mówiąc jego słowami, „spadł ciężar z serca”. Zdarzyło się to w ten sposób: Na jakimś wieczorku „w poważnym towarzystwie” tańczyli, grali w winta i rozmawiali. Rozmawiali, oczywiście, o reformie ziemskiej. Ci, którzy nie tańczyli, mieli smutek w sercu. Nagle, pewien obecny prowincjonalista zawołał: „rózgi!” Wszyscy otworzyli usta, gdy wtem ks. Meszczerski powiada: „ciężar spadł z serca”. Tymczasem jegomość ów, który przyszedł na wieczór z czarodziejskim słowem, rozjaśniającem dusze obywateli, ciągnął dalej: „Siec... Cała treść mieści się w tem właśnie. Przestali sieć i znikła władza. To nie ulega kwestji. Jak sól jest potrzebna dla rosyjskiego, tak również potrzebne mu są różgi... I jeżeli bez soli ginie człowiek, to bez różgi przepada lud... W różgach mieści się zachęta i kara, w różgach mieści się miłość ludzkości. Humanizm, który jest tylko fałszywą miłością ludzkości, zniósł różgi, prawdziwa filantropja żąda przywrócenia różgi... Humanizm wymyślił areszt, a któż nie wie o tem, że areszt jest dobrodziejstwem dla włościanina, a dla jego rodziny — zgubą. Humanizm wymyślił karę pieniężną — a ta znów jest ruiną dla rodziny chłopca. Tymczasem prawdziwa filantropja domaga się różgi, ponieważ różga karze tylko winnego, a rodzina nie czuje bynajmniej różgi, spacerującej po pewnej części ciała winnego; czuje tylko on i pamięta o tem... Wierząc mi, że na tem zasadza się wszystko. I jeżeli z ustanowieniem naczelników ziemskich mają powrócić różgi, powinniśmy szczerze życzyć sobie ustanowienia naczelników ziemskich.” Tak mówił prowincjonalista, wyzywając obecnych

do walki za lub przeciw „pewnej części ciała” i wyobraźcie sobie — powiada ten sam ks. Meszczerski: wszyscy byli zgodnego zdania co do różgi.”

Prowadząc dalej w ten sposób polemikę z *Grażdaninem*, *Petersb. wied.* w końcu piszą:

„Reformy ubiegłego panowania uznały włościanina po niekąd za pełnoletniego. Ze skutkiem tego chłop ruski nie stanął odrazu narówni z włościaninem zachodnim, dziwić się temu nie można, przyjąwszy na uwagę panujący dawniej systemat różgi, a jeszcze więcej ten niezręczny rodzaj emancypacji, jaki na razie do niego zastosowano. Lecz czyż z tego wynika, że powinniśmy zupełnie wyrzec się rezultatów 20-letniego doświadczenia i wrócić do tego samego systematu różgi. Czyż dlatego, że wyciśnięty chłop nie zadawalnia nas, mamy zamknąć mu drogę do zmiany i zrobić z niego znów bite mięso pańszczyźniane? A cóż dalej? Przecież sam ks. Meszczerski nie myśli sieć go przez całe wieki, nawet pomimo swego zapędu ku „pewnej części ciała”. Cóż więc? Wypadłoby znów kiedyś uwalniać chłopów od kary cielesnej i zostawić w spadku dalszym pokoleniom te ciężkie próby, które przeszło dzisiejsze społeczeństwo ruskie.”

Z ostatniej poczty.

Wiedeń 31-go grudnia. — Wczoraj rozpoczął się w Hainfeld kongres socjalistów austriackich. Przybyło 80 delegatów i 40 gości. Przewodniczący, Popp, stwierdził pojednanie umiarkowanych i radykalnych żywiołów socjalizmu austriackiego. Sprawozdawca, Pokorny, przedstawił program stronnictwa umiarkowanego, którego celem jest usunięcie przywilejów urodzenia, posiadania i rasy. Domaga on się powszechnego prawa wyborczego do wszystkich ciał reprezentacyjnych, jakkolwiek parlamentaryzm dzisiejszy uważa za utrwalenie podziału społecznego na kasty. Żąda dalej opieki nad pracą, ograniczenia godzin teje, zniesienia pracy dzieci, wolności koalicyjnej, bezpłatnej i bezwyznaniowej nauki, a wreszcie rozdzielenia kościoła od państwa. Rozprawy toczyły się w duchu umiarkowanym. Radykaliści z Riessmanem na czele, po uchwaleniu rezolucji w tym duchu, opuścili salę obrad.

Paryż 29-go grudnia. — Senat przyjął na posiedzeniu dzisiejszem kredyt nadzwyczajny na armję, odrzucając 170 głosami przeciw 111 poprawkę Buffeta, żądającą zniesienia tego kredytu ze 138 milionów na 54.

Paryż 29-go grudnia. — Wybór deputowanego z departamentu Sekwany (Paryż) naznaczony został na d. 27-my b. m.

Rzym 29-go grudnia. — Papież wystosował pod d. 25-ym b. m. encyklikę do wszystkich biskupów „*Evaeunte jam anno*”, w której dziękuje duchowieństwu i ludności katolickiej za wszystkie dowody przywiązania do Stolicy apostołskiej, jakie odebrał w roku jubileuszowym. Encyklika zwraca uwagę na obowiązki życia chrześcijańskiego; wiara bowiem bez cnót i uczynków chrześcijańskich jest czeza. Tendencja wieku skierowana jest niestety ku celom materialnym, z niej to wypływa zepsucie prasy i teatru, demoralizacja sztuki, fałszywa metoda nauki szkolnej, materializm filozoficzny, zaciemnienie zdrowych pojęć o prawie i wzrost socjalizmu.

Bruksella 31-go grudnia. — Olbrzymia demonstracja flamandczyków przygotowywana jest w Antwerpii na cześć deputowanego Coremansa, który przeprał w izbie i w senacie projekt do prawa, wprowadzającego używanie języka flamandzkiego w sądach.

Londyn 29-go grudnia. — Zapowiedziana nowa nota rządu perskiego w sprawie żeglugi na rzece Karunie ogranicza żeglugę na część rzeki poniżej Ahwazu, skraca wolny pobyt okrętów obcych w Ahwazie do 24 godzin, zabrania sprzedaży lub wydzierżawienia gruntów okolicznych cudzoziemcom, tudzież zabrania poddanym perskim przedsięwzięcia jakichkolwiek robót przy pomocy kapitału zagranicznego. Wszelkie roboty wodne, budowa szos itp., muszą być wykonywane wyłącznie kapitałem perskim.

Belgrad 29-go grudnia. — Dysydenci stronnictwa radykalnego w liczbie 80 chcieli królowi na posłuchaniu przedstawić swoje poprawy do projektu konstytucji. Król ich nie przyjął. — Były minister, Radiwaj Miłojkovicz, głowa stronnictwa Risticza, zmarł.

Belgrad 30-go grudnia. — Dzisiaj w obecności króla i wszystkich ministrów odbyło się uroczyste otwarcie wielkiej skupeczyny. Radykalista Tauszanowicz wybrany został prezesem, a Rista Popowicz wiceprezesem. Prezes ministrów Kristycz odczytał ukaz królewski, poczem minister oświaty Władan Dżordzewicz doręczył prezesowi skupeczyny projekt konstytucji. Następnie skupeczyna wybrała ośmiu sekretarzy i 54 członków komisji konstytucyjnej. Ta ostatnia składa się z 44 radykalistów i 10 liberałów. Skupeczyna zakończy obrady swe we wtorek lub

środe. Podczas bankietu, wydanego przez króla, wznoszone owacyjno toasty na cześć prezesa ministrów Kristicza za bezstronność, z jaką kierował wyborami do wielkiej skupeczyny.

Belgrad 29-go grudnia. — Kilku studentów uniwersytetu zostało na rok relegowanych za to, że do klubu radykalnego wystosowali adres w duchu rewolucyjnym.

Sofja 30-go grudnia. — Major Popow, tudzież wychodźcy polityczni, z wyjątkiem przewodzców ruchu rewolucyjnego, a mianowicie majora Grujewa, Benderewa i sześciu innych, zostali ulaskawieni. Książę zamknął dziś uroczyste mową tronową sesję sobranja.

Sofja 29-go grudnia. — Książę przyjmował dzisiaj deputację opozycji z b. ministrem Iwaniczewem na czele. Sobranje przyjęło projekta dotyczące budowy kolei z Jamboli do Burgas, tudzież z Kaspiczowa przez Sofję do Koestendilu, a wreszcie budowy portów w Warnie i Burgasie. W tym celu upoważniono ministra finansów do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 92½ milionów.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

(Otrzymane wczoraj.)

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — Ogłoszony został ukaz Najwyższy, na mocy którego ustanowiona zostaje doroczna uroczystość w dniu 29-ym października na pamiątkę cudownego ocalenia Najjaśniejszych Państwa i Ich Rodziny.

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — *Journal de St.-Petersbourg* donosi, że znany podróżnik francuski po Azji, Martin, znajdujący się obecnie w Petersburgu, przedsięwzięcie ekspedycję do Chin i Tybetu, a następnie zamierza powrócić śladem Przewalskiego przez Mongolję i Syberję do Rosji. Martin był przyjęty na audjencji u Najjaśniejszego Pana. Korzysta on z subsydjum Towarzystwa geograficznego i oficerów sztabu jeneralnego.

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — *Grażdanin* donosi, że według projektu ustawy giełdowej postanowiono, iż żaden makler lub agent cudzoziemski nie może znajdować się na giełdzie w Rosji. (Aj. półn.)

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Zamierzono powiększyć personel kancelaryjny urzędów celnych, aby te były w stanie tem szybciej obsługiwać publiczność. Wydatki na ten cel mają być pokryte z opłat za sporządzanie dokumentów celnych. Opłaty wzmiankowane będą podwyższone. (Aj. półn.)

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — *Russk. inwalid* donosi, iż w Równie zbudowany będzie młyn wojskowy. (Aj. półn.)

Petersburg 1-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — *Nov. wr.* donosi, że wydane zostało rozporządzenie, dotyczące się sformowania kadrów transportowych, składających się każdy z 4 rot. Kadrów będzie ogółem pięć z 18-tu rotami, które w czasie wojennym rozwijać się będą w 18 bataljonów.

Wiedeń 1-go stycznia. — (Tel. pr. Kurj. W.) — *Fremdenblatt* zapewnia, iż według informacji kompetentnych nie ma mowy ani o jakichkolwiek nowych wnioskach w przedmiocie teoretycznie nieraz już rozważanego urządzenia flotyli austriackiej na Dunaju, ani o memorjale sekcji morskiej, a tem mniej o jakichkolwiek krokach dyplomatycznych w Bukareszcie, o których opowiadał korespondent jednego z pism tutejszych. Z tego wynika, że nie ma również w sferach rządowych mowy o żądaniu na ten cel kredytu od delegacji wspólnych. (Aj. półn.)

Budapeszt 1-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.) — Prezes ministrów, Tisza, przyjmował dzisiaj przed południem członków lewicy liberalnej sejmku, przybyłych złożyć mu powinszowania noworoczne. W odpowiedzi wygłoszonej na przemówienie hr. Szaparyego oświadczył on pomiędzy innymi, że przymierze mocarstw środkowo-europejskich stanowi najsilniejszą rękojmię położenia politycznego monarchji na zewnątrz. Wobec przymierzy, zawartych w celach zdobywczych, stoi ono daleko wyżej. Nie pragnie bowiem niczego zdobywać, niczego niszczyć, ma jedynie na celu pokój w interesie ludzkości i w

stepu. Spodziewamy się bez obawy rozczarowania, że wobec istnienia tego przymierza i wobec faktu, iż nie ma dzisiaj w Europie mocarstwa, które pragnęłoby wojny, powiedzie się i w tym roku zapewnić narodom dobrodziejstwo pokoju. (Aj. półn.)

Berlin 1-go stycznia. — (Tel. pryw. K. W.) — Podczas dzisiejszego wielkiego przyjęcia u dworu cesarz wyróżnił wiele osób krótkimi a łaskawymi przemówieniami; żadnych wszelako napomknien o polityce nie było. (Aj. półn.)

Suakim 1-go stycznia. (Tel. pr. Kurj. W.) — Biuro Reutersa donosi: Przybył tutaj przez Kassalę grek z Chartumu, który opuścił to miasto przed dwoma miesiącami. Zapewnia on, że w Chartumie o zdobyciu prowincji podrównikowej przez wojska mahdiego i wzięciu do niewoli Emina lub Stanleya nie jest wiadomem. Przeciwnie pewnem jest, że wojska mahdiego w prowincji Bahr-El-Ghazal dwukrotnie zostały pobite. (Aj. półn.)

(Otrzymane dziś.)

Petersburg 2-go stycznia. — (Tel. pr. K. W.) *Mosk. wied.* dowiadują się, że ministerjum finansów zamierza przystąpić do wykupu na rzecz skarbu kolei warszawsko-wiedeńskiej, warszawsko-bydgoskiej i warszawsko-terespolskiej. Ma to nastąpić w drodze stopniowej, zamiany akcyj rzeczonych kolei na papiery państwowe. (Aj. półn.)

Petersburg 2-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Według informacji *Grażdanina*, spodziewane są ważne zmiany w opodatkowaniu przemysłu i handlu. Istniejąca klasyfikacja handlu na hurtowny, detaliczny i drobny, oraz urzędowe określenie każdego pod względem opodatkowania mają być zmodyfikowane. Jednocześnie ma być zmieniony podział świadectw handlowych na kategorie. (Aj. półn.)

Petersburg 2-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Senat rządzący, po zbadaniu skargi pisarza politycznego, Mozalewskiego, oskarżonego o podrabianie dokumentów, na izbę sądowną warszawską, która Mozalewskiego osadziła w areszcie, p. zostawił wzmiankowaną skargę bez skutku. Uznając jednak, że czynności izby w danej sprawie zbyt są powolne, senat zalecił pośpiech w zbadaniu istoty występku.

Odessa 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. warsz.) — Port zamarł. Eksporterzy wstrzymują się od wszelkich zakupów. Popyt ustal prawie zupełnie. Notowane są tylko ceny nominalne.

Czardżuj 2-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — Iszak-chan przybył do Samarkandy na stałe mieszkanie, otrzymawszy na to pozwolenie władz ruskich.

Lwów 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Sejm odbędzie jutro tylko jedno posiedzenie; dalsze nastąpią dopiero po świętach grecko-katolickich. Sesja zamknięta zostanie d. 20-go stycznia. Wybory do przyszłego sejmku mają się odbyć w marcu.

Berlin 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — W wieczór sylwestrowy w kościele św. Marka podczas nabożeństwa powstała panika z powodu fałszywego alarmu: „Pali się.” Tłum rzucił się do wyjścia, zwłaszcza, że i kaznodzieja opuścił świątynię. Szczęściem, obeszło się bez dotkliwszych wypadków.

Londyn 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — W nocy włamali się do gmachu ambasady austriackiej złodzieje i zabrali kosztowne brylanty.

Belgrad 2-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Dzisiaj odbywa się posiedzenie wielkiej skupeczyny, która po uchwaleniu konstytucji zamknięta zostanie w uroczysty sposób przez króla. (Aj. półn.)

Berlin 1-go stycznia, g. 2. m. 30 (T. p. K. W.) —

Ruble w gotówce 216 15 (onegdaj 209.15)

Ruble na dostawę 209 75 (onegdaj 209.—)

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Pani M. S. — Najwięcej zasług przy urządzaniu bazaru spożywczego w resursie obywatelskiej na trzecią, szwalnię położyła panna Bronisława Kuczyńska, obok członków komitetu.
— *Furytaninowi*. — Po serbsku jest *Skupszczyna*, po kroacku *Skupsztina*. u nas wyraz ten został spolonizowany i wedle dykcjonarza *Oreelbranda* pisze się *Skupszczyna*.

„NEPTUN”

Fabryka Hydrauliczna

dawniej

S. WILZERSKI

przy ul. Brackiej nr 20

Wykonywa wszelkie odmrożenia wodociągów i zlewów na każde wezwanie i z należytą prawidłowością.

Telefonu nr 224.

Cyrk Skandynawski p. Busch.

Codziennie w 7 przedstawienia; między innymi numerami: występ braci Possenti, nazwanych latającymi ludźmi, występ muzykalno-ekscentrycznych clownów, braci Gerom-Gerard; wyprowadzenie 8 słoń-olbrzymów. Codziennie wielki balet, wykonany przez cały corps de ballet, występ pań Marie Doré, Jenny, Henrietty, Rosy, Flory Hogivi, pp. Gaberel, Arnold, Wallet, Alfons, Jules a także clownów Tony Grice, Rogers, Henri, Alberto i James Guion.

nów Tony Grice, Rogers, Henri, Alberto i James Guion.

Uwaga! W każdą niedzielę i święto o godz. 4 po południu przedstawienie dla dzieci, na które każda osoba dorosła może wprowadzić jedno dziecko bezpłatnie. 1302

Przynastoletni mój pobyt w zakładzie fryzjerskim pp. Aleksandra Cierdawy i Marcellego Jakubowskiego, przy placu Teatralnym, gdzie specjalnie poświęcałem się czesaniu dam, ośmiela mnie powiadomić JW. Panie, iż z d. 15 września r. b. objąłem kondycję w jednym z największych zakładów fryzjerskich u pana

LUDWIKA

w Hotelu Europejskim.

Mając nadzieję, że liczna moja praktyka i nadal zasłuży sobie u JW. Pań na łaskawe zaufanie, pozostaje z uszanowaniem
3905 **Karol Pestkowski.**

— **Gabinet dentystyczny dra A. Podolskiego**, otwarty codziennie od g. 10 r. do 6-ej p. p. Marszałkowska 129. 3743

— **Dr Turkiewicz** — specjalnie **Massaż**. Krucza 13 od 4—6 godz. 3907

Dyrektor Resursy Kupieckiej

zawiadamia pp. członków Resursy, że wobec niemożności przyjęcia obowiązków przez niektórych członków komitetu

dochodzi potrzeba nowych wyborów które dopełnione będą jednego dnia a mianowicie

10-go stycznia r. b.

od godziny 7—11-ej wieczór.

3952

W interesie Resursy uprasza pp. członków Resursy, aby dla zapewnienia pomyślnego rezultatu wyborów jaknajliczniej współdziałali przyjąwszy zechcieli.

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Do J.—Za wiadomości dziękuję serdecznie, w piątek oczekiwać będę z niecierpliwością, w teatrze być nie mogę. 6

— Za życzenia otrzymane pod lit. A. W. serdecznie dziękuję W. M. 5

— O.—Dziękuję z serca całego. Czy dobrze zrozumiałem, że dopiero 10—11-go? lecz daty te nie zgadzają się z dniami oznaczonymi! Bóg z tobą. (9) O.

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 2-go stycznia 1889 r.

Weksle.	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	47.80	—
Londyn 1 funt ster. „	9.64	—
Paryż 100 franków „	38.60	—
Wiedeń 100 guld. „	80.60	—
Papiery publiczne:		
5% Listy zast. z r. 1869 d.	96.25	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	97.—	—
„ „ „ II	94.—	—
„ „ „ III	93.50	—
„ „ „ IV	93.—	—
„ „ „ V	92.75	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	85.70	—
male	85.40	—
Bil. Banku Ces. s. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premjowa z r. 1864	—	—
1868	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	—	—
II „ „ „ 100	—	—
III „ „ „ 100	—	—
4% nowa pożyczka	—	—
Listy wileńskie długoter.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	90.—	—
Akcje dr. ż. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-terespol.	—	—
Akcje dr. żel. fabr.-łódzkiej	—	—
Akcje Banku handl. warsz.	—	—
Akcje Banku dyskont. warsz.	—	—
Akcje warsz. tow. ub. od ogn.	—	—
Akcje warsz. tow. fab. cukru	—	—
Akcje tow. f. cukru Józefów	—	—
Akcje Dobrzel. tow. f. cukru	—	—
Akcje tow. Lilpop, Rani i Lew.	—	—
Akcje tow. przecz. Zawiercie	—	—

Wartość kuponu:

(po potrąceniu podatku skarbowego)

Od Listów zast. ziemskich 5% kop. 13²
Od Listów zast. m. Warszawy kop. 120⁴
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 80⁵
Od Listów likwidacyjnych kop. 32⁵
Od Obligów m. Warszawy 104²

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO
Dnia 2-go stycznia 1889 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
	Kopiejek			
Pszenvca 242 sm. i ord.	—	—	—	—
„ „ „ pstraj dobra	—	—	540	—
„ „ „ biała	—	—	—	—
„ „ „ wyborowa	—	—	610	—
Żyto wyborowe 232 funt	—	—	400	—
„ „ „ średnie	—	—	385	—
„ „ „ wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	—	—
Owies 142 f.	—	—	—	—
Gryka 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
„ „ zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos. zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Kasza gryczana	—	—	—	—
Kasza jaglana	—	—	—	—
Siana pud	—	—	—	—
Słomy pud	—	—	—	—

CENA OKOWITY.

z dnia 2-go stycznia 1889 r.

Hurt. skład. wiadr. 78% — — — } 2%
Pojed. szynk. — — — }
Cena Warsz. Tow. Gorzel. na cięż. tydzień
wiadro 100% rs. — kop. —

WINO zawierające PEPTON

CHAPOTEAUT

Aptekarza w Paryżu.

Pepton jest substancją wytworzoną przez strawienie mięsa wołowego za pośrednictwem pepsyny, jakoby przez działanie samego żołądka. Tym sposobem karmi się chorych, ozdrowieńców i osoby cierpiące na anemię, osłabione w skutek chronicznego niedostatecznego i mozolnego trawienia, mające wstręt do pokarmów dotknięte gorączką, diabetem, suchotami, dysenterją, chorych na raka, wątrobę i żołądek.

• Składy w Paryżu, 8, ulica Vivienne i we wszystkich aptekach.

W m. Białej-Cerkwi, gub. Kijowskiej, pow. Wasylkowskim, st. dr. żelaznej Fastowskiej, w dniu 3 (15) Lutego 1889 r., odbędzie się doroczna

SPRZEDAŻ KONI

arabskich i innych ras rozplodowych, matek młodych, wierzchowych i zaprzężnych, pochodzących ze Stad JW. Hrabiny Marji Branickiej, JW. Hr. Władysława Branickiego, JW. Hr. Ksawerego Branickiego i Właściciela Ziemińskiego Wł. Markowskiego. — Konie opatrywać można w stajni Biało-Cerkiewskiej od 1 (13) Lutego 1889 r. — Na żądanie wysyła się szczegółową listę koni. 2001R

KSIĘGARNIE

Gebethnera i Wolffa w Warszawie i B. Rymowicz w Petersburgu,

polecają nowe tanie nadzwyczaj wydanie

POEZYJ

ADAMA MICKIEWICZA

w 4-ch tomach, 2133r

poprzedzonych życiorysem skreślonym przez dra Piotra Chmielowskiego i ozdobionych portretem autora rysunku Horowitza.

Cena 4-ch tomów kop. 80,

w oprawie ozdobnej w płótno angielskie rs. 1 kop. 50.

Za przesyłkę w obrębie Królestwa po kop. 20, w gubernjach bliższych Cesarstwa po kop. 40, a w dalszych po kop. 60 od egzemplarza dołączając należy.

Sprzedaje się we wszystkich księgarniach miejscowych i na prowincji.

BÖDTKER & C.—GENUA.

EKSPORT WIN WŁOSKICH.

Białe i czerwone Wina ferszyntowe.

Białe i czerwone lekkie Wina krajowe.

Białe i czerwone Wina do odstawy.

Włoskie, Bordeaux, Burgundskie i t. d.

Bezczki zachowuje się czysto i ze znajomością rzeczy.—Próbki i cenniki na żądanie. Agenci fachowi z pierwszorzędnymi referencjami znajdą przyjęcie. 567R

Nadszedł świeży transport

CORCZYCY

francuskiej, kuracyjną zwanej, którą funt oczyszczonej po kop. 50, a nieoczyszczonej po kop. 30, polecają R2065

ARTHUR & Com.

ulica Leszno № 4.

NA CZASIE!

Wielki wybór Staników

trykotowych (Jersey) Paryżkich i Sukienek dzieciennych w najświeższych fasonach i garniturów dla chłopczyków, mogących też służyć za modele.

Ceny bardzo przystępne. Obstalunki wykonywane w ciągu 24-ch godzin.

Królewska Nr 45, mieszkania 4. 2

